

var en ikke ringere Fare ved den mindre Fart end ved den større, og at han altsaa paa ingen Maade kunde gaa ind paa en Indskrænkning paa dette Punkt. Disse Udtalelser af den meget ærede Minister have forundret mig; thi det forekommer mig, at allerede Lovforslaget, altsaa den høitærede Ministers eget Standpunkt, anerkjender en væsentlig Forskjel i den Henseende mellem den større og den mindre Fart, idet Lovforslagets § 4 udtrykkelig hjemler og paalægger Ministeren i de Instruer, der skulle gives Skibsinspektørerne, mer eller mindre at indskrænke deres Forpligtelse og deres Berettigelse til at gribe ind i den mindre eller saakaldte indenrigske Fart. Ved denne Paragraf er det altsaa fra Ministerens Side allerede anerkjendt, at der med Rette overfor de Hensyn, der maa tages ved denne Lovs Behandling, maa gjøres en Forskjel mellem den større og den mindre Fart, og jeg havde oprigtig talt den Opsættelse, at der ikke var nogen væsentlig Forskjel mellem den høitærede Ministers Standpunkt og det Forslag, et Flertal i Udvalget har opstillet om udtrykkelig i Loven at indskrænke Lovens Omraade til den større Fart. Jeg troede, at der var saa ringe Forskjel, at enten kunde Ministeren gjerne tiltræde Flertallets Forslag, eller der var ikke saa stort i Veien for, at Flertallet kunde tiltræde Ministerens Forslag i § 4. Jeg har da ogsaa i Udvalget ladet en Udtalelse falde i den Retning, og jeg tror, at den ærede Ordfører sigtede dertil, naar han sagde, at det ikke vilde være saa umuligt at komme til Forstaelse om Ændringsforslag Nr. 1. Men jeg tilstaar, at efter den høitærede Ministers Udtalelse igaar er jeg bleven noget betænkelig derved, thi gaar den høitærede Minister virkelig ud fra, at der er en saa aldeles principiel Forskjel mellem de to Standpunkter, Ministerens eget og Flertallets, vil man jo nok kunne forstaa, at man ikke kan tillægge Redaktionen af Lovforslaget under § 4 en saadan Betydning, at man fra Ministerens Side kunde vente en Instruering for Skibsinspektørerne, der faktisk eller dog i væsentlig Grad kom til at frigive den mindre Fart. Jeg siger derfor, at denne Udtalelse af den høitærede Minister har gjort mig mere betænkelig, end jeg før var, idet jeg da gik ud fra, at det ikke maatte være saa vanskeligt ialtfald at naae et Kompromis mellem disse to Standpunkter, Flertallets under Nr. 1 og Ministerens under § 4. Jeg vil nemlig gjøre opmærksom paa Et endnu, og det er den Omstændighed, at Flertallets Forslag under Nr. 1 er fra een Side betragtet en Skærpsel af Lovforslagets Tilsynsregler, idet det i Lovforslagets § 4 hedder, at de Linier, indenfor hvilke Skibsinspektørernes Instruering skal kunne hjemle et skarpt Tilsyn, drages fra Langel til Lindsnes og fra Kalmar til Rügenwalde; de Linier derimod, som Flertallets Forslag under Nr. 1 opstiller, ere betydelig mere

indskrænkede, idet det der kun hedder, at Tilsynet med Skibe overhovedet kun skal gjælde for Skibsfarten udenfor Linien Lindsnes—Stagen paa den ene Side og Falsterbo—Rügen paa den anden. Man vil altsaa se, at Flertallets Forslag under Nr. 1 udvider Omraadet for Skibsinspektørernes Virksomhed, og altsaa paa den anden Side indskrænker Omraadet for den Seilads, som skal være fri for Tilsynet, hvorimod Ministerens Forslag under § 4 gav Udbygning til et udvidet Omraade og en større Frihed, og jeg maa da sige, at, naar der skulde drages en Grændse, var jeg noget betænkelig ved at gaa saa vidt, som den høitærede Minister i sin § 4, hvor jo f. Ex. Seiladsen paa Syllands Beskyt var undtagen fra det stærpede Tilsyn, og ligeledes den noget større Seilads i Østersøen; den burde vistnok med Grund drages ind under et skarpt Tilsyn. Dette gjør jeg opmærksom paa, og man vil deraf se, at Flertallets Forslag under Nr. 1 fra eet Synspunkt betragtet hjemler Tilsynet større Myndighed end Ministerens, forudsat ellers, at Ministerens Redaktion af § 4 har nogen virkelig praktisk Betydning. Men jeg maa tilstaa, at efter de Udtalelser, der falder fra den meget ærede Minister igaar, forekommer det mig, at Betydningen af Udtrykkene i § 4 vilde blive temmelig illusorisk, og at man altsaa ikke kunde vente, at de Instruer, som vilde blive givne Skibsinspektørerne, blev givne i den Måde, som Flertallet i Udvalget ønskede, og jeg kan derfor ialtsald ikke paa dette Tidspunkt tilraade at opgive Flertallets Standpunkt til Forslag under Nr. 1; men jeg gjen tager, at faktisk, naar man ser paa Ordene i dette Flertalsforslag og paa Lovforslagets Udtryk i § 4, har jeg ikke kunnet se, at der er en saa stor principiel Forskjel mellem de to Standpunkter, at der ikke paa dette Punkt maatte kunne opnaas Forstaelse. Den meget ærede Minister gjorde jo gjældende, at der var jo lige saa stor Fare i den mindre Skibsfart som i den større, og at de Liv, som gik tilspilde i de indre Farvande, vare lige saa kostbare som de, der gik tabt i den store. Det er ganske vist, men man maa jo erindre, at vi overhovedet behandle Lovforslaget i dette Øieblik under en temmelig stor Mangel paa positive Oplysninger om de virkelig foreliggende Forhold, hvilket jeg dog ikke skal behøve at nævne, thi jeg ønsker ogsaa, at denne Sag gaar frem og om muligt føres til et Resultat, og saa maa man hjælpe sig med de Oplysninger, der haves. Men disse gaa netop ud paa, at de Ulykker og Tab af Mennekeliw, der ere skete i den mindre Fart og i de indre Farvande, ere — jeg vil ikke sige for Intet at regne, thi et Mennekeliw har jo altid sin store Betydning —, men dog saa faa i Sammenligning med de Ulykker, der foregaa i den større Fart, at man med fuld Grund kan bygge paa de foreliggende Oplysninger den Slutning, at der er mindre Grund til at etablere et skarpt Tilsyn i den mindre end i